

бѣха дошли къ Маріа и Маріа, да ги оутѣшатъ за брата имъ.

20 Я Маріа като чѣ, че иде Исусъ, посрещна го: а Маріа дома седѣше.

21 И рече Маріа на Исуса: Господи, ако бы къль тѣка, не бы оумрѣлъ братъ ми:

22 Но и сегѣ знамъ, защо каквото да попросишъ ѿ Бга, ще ти даде Бгъ.

23 Рече и Исусъ: ще воскресне братъ ти.

24 Рече мѣ Маріа: знамъ защо ще да воскресне въ воскресеніе то въ послѣдній день.

25 И рече и Исусъ: азъ есмь воскресеніе и животъ: който вѣрва въ мене, и да оумре, ще да ѡживѣе.

26 И секой който живѣе, и вѣрва въ мене, не ще да оумре во вѣки. Фацашихъ ли вѣра на това:

27 Рече мѣ Маріа: еи Господи: азъ повѣрвахъ защо си ты Христосъ Сынъ Бжій, който трѣдваше да доде въ міръ.

28 И като рече тѣ (слова) ѡиде та повыка Маріа сестра си, и рече и тайно: оучительно е дошелъ, и вѣкате.

29 Я она като чѣ, стана скоръ, и ѡиде при него.

30 Защото тоще не бѣше

дошелъ Исусъ въ село то: но бѣше на онаѣ мѣсто, гдѣто го посрещна Маріа.

31 Идѣе те прочее който бѣха съ неѣ въ къща та, и оутѣшаваша ѣ, като видѣха Маріа че стана скоръ, и излѣзе. ѡидѣха слѣдъ неѣ, и говорѣха: че ѡйба на гробатъ, да плаче тамъ.

32 Я Маріа като доиде, гдѣто бѣше Исусъ, и видѣ го, падна на носѣ те мѣ, и говорѣше мѣ: Господи, ако бы къль тѣка, не бы оумрѣлъ братъ ми.

33 Исусъ, като ѣ видѣ че плаче, и идѣи те който бѣха дошли съ неѣ че плачѣха, сожалимѣсе на срдцѣ то, и смѣтисе и самъ:

34 И рече: гдѣ го тѣрихте; рекоха мѣ: Господи, прїиди и виждь.

35 И прослезисе Исусъ.

36 Говорѣха прочее идѣе те: виждь каквѣ го ѡвѣчаше.

37 Я нѣкои ѿ нихъ рекоха: той който ѡвори очи те на слѣпшатъ, не можеше ли да направи да не оумре и тоѣ;

38 Я Исусъ пакъ като жалеше на срдцѣ то си, доиде на гробатъ, и бѣше пещѣра, и камень лежеше на неѣ.

39 И рече Исусъ: вдигнете камыкатъ, рече мѣ сестра та на-оумрѣла, Маріа: Го-